

Arrest

nr. 274 932 van 30 juni 2022
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AZARIAN
Leopoldplaats 10
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AZARIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1961.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 februari 2021. Op 15 februari 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 april 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 22 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Rahovec, Kosovo en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. U huwde met H.S. en jullie kregen samen vijf kinderen. Na het overlijden van uw echtgenoot – die stierf doordat hij zich zorgen maakte over jullie zoon die geregeld geslagen en vernederd werd - zo'n twee of drie jaar geleden, had u veel stress en probeerde u medische hulp te krijgen. Wanneer er Servische dokters waren in Rahovec ging u daar op controle, alsook in een Servisch ziekenhuis waar een vriend van uw echtgenoot werkte. Nadat zij allen vertrokken waren zo'n twee of drie jaar geleden, ging u naar Mitrovicë (Kosovo) waar u verder behandeld werd. Vier maanden voordat jullie Kosovo verlieten werd u in het gemeentehuis door een etnisch Albanese veiligheidsagent geslagen en met de dood bedreigd. Een maand voor uw vertrek uit Kosovo zocht u hulp bij Albanese dokters in het ziekenhuis van Rahovec, maar deze weigerden u te helpen en zeiden dat u diende weg te gaan. Wanneer u de eerste keer geweigerd werd, ging u naar de politie van Rahovec, maar die zei dat jullie dat verdienden omdat jullie Roma zijn en dat jullie buiten moesten gaan. Drie maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, d.d. 6 april 2021, reisde u samen met uw zoon H.E. (O.V. 9.203.957) en uw kleindochter H.N. (O.V. 9.203.949) – dochter van uw zoon O. die in Duitsland woont - naar België. U verliet Kosovo omdat u bang was voor uw leven en dat van uw zoon E. die in Kosovo vernederd en geslagen werd. In België woont u bij uw zoon H.Se. (O.V. 6.088.163) die hier al een vijftiental jaar verblijft en de enige van uw kinderen waarmee u nog contact heeft. Op 15 februari 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van een vonnis van het Centrum voor Sociaal Werk van Rahovec betreffende de toewijzing van de voogdij van uw kleindochter N. aan u, d.d. 31 maart 2013; een brief van de directie van Volksgezondheid en Sociaal Welzijn van de gemeente Rahovec, d.d. 10 november 2020, waarin u wordt meegedeeld dat uw aanvraag tot financiële hulp niet kan goedgekeurd worden wegens een gebrek aan financiële middelen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen in uw administratief dossier blijkt immers dat u gezondheidsproblemen heeft (CGVS, p. 2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er u de mogelijkheid geboden om een pauze te nemen indien u dat nodig had (CGVS, p. 2).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen waarmee u en uw zoon werden geconfronteerd, – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende het incident zo'n vier maanden voor uw vertrek waarbij u geslagen en bedreigd werd door een veiligheidsagent, verklaarde u in Kosovo nooit klacht neergelegd te hebben naar aanleiding van dit incident. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u weet hoe de politie zou reageren (CGVS, p. 9-10), kan in het licht van de hieronder uiteengezette werking van de Kosovaarse politie en justitie, uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Voorts verklaarde u in Kosovo problemen te kennen met de dokters, namelijk dat zij u weigerden te verzorgen omdat u Roma bent

(CGVS, p. 6-7). Er dient op gewezen te worden dat de enige keren die u aanhaalde waarbij u concreet geweigerd werd door dokters in Rahovec een maand voor uw vertrek was (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u hiervoor naar de politie in Rahovec ging, maar uw klacht door hen geweigerd werd omwille van uw etniciteit (CGVS, p. 8). Er dient echter vastgesteld te worden dat u dit gebrekkige politieoptreden van de politie van Rahovec nergens aanklaagde noch u informeerde over mogelijkheden hiertoe (CGVS, p. 8). Dat u dit niet deed omdat u bang was dat de politie u hiervoor zou slagen (CGVS, p. 8), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. Zoals eerder gesteld: indien de bevoegde instanties niet op de hoogte zijn van enige problemen, dan kunnen zij hiertegen niet optreden. Bovendien mag van een verzoeker redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Aansluitend hierbij dient er aangestipt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Kosovo wel degelijk toegang had tot medische zorg, zowel in Rahovec en later Mitrovicë waar u in behandeling was op het moment dat u geweigerd werd door dokters in Rahovec (CGVS, p. 7-8). Voorts haalde u aan dat de gemeente u niet wou helpen voor het bekomen van medische hulp, voedsel en financiële hulp en u er uitgescholden werd omdat u een Roma bent (CGVS, p. 10). Opnieuw dient vastgesteld te worden dat u dit niet aanklaagde bij de politie noch bij een andere instantie (CGVS, p. 10). Bovendien blijkt uit de door u ingediende brief van de gemeente Rahovec dat zij u inderdaad geen financiële hulp konden geven, maar dat dit kwam omwille van een gebrek aan financiële middelen en dat u een nieuw aanvraag kan doen. Wat betreft de problemen van uw zoon, stelt u dat hij nooit enige aangifte hiervan heeft gedaan bij de politie (CGVS, p. 9), terwijl uw zoon beweerde dat hij na elk incident aangifte deed bij de politie (CGVS zoon, p. 9-10). Zoals uiteengezet in zijn beslissing maakte hij evenwel niet aannemelijk geen beroep te kunnen doen op de beschikbare beschermingsmodaliteiten, voor zo ver er nog enig geloof kon gehecht worden aan zijn verklaringen. Aansluitend op voorgaande vaststellingen dient op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) gewezen te worden, waaruit blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan er ook gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) die aantoont dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de Roma in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen. Om de implementering en de efficiëntie van de beleidsplannen in verband met de Roma in de westelijke Balkan en ook de principes van goed bestuur en lokale participatie hierbij te ondersteunen, hebben de Raad van Europa en de EU samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma opgezet. In de loop van 2018 en 2019 heeft ROMACTED als drijvende kracht gefungeerd bij het opzetten van lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergieën met als doel de implementatie van het nationale actieplan lokaal beter te implementeren. Het betreft hier onder meer initiatieven in verband met huisvesting, energievoorzieningen, onderwijs, verkiezing van de Roma-vriendelijkste burgemeester van Kosovo, en versterking van onderwijscapaciteiten voor Romakinderen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit worden hier niet betwist noch dat u door de Kosovaarse autoriteiten als voogd van uw kleindochter N. wordt beschouwd.

De brief van de directie van Volksgezondheid en Sociaal Welzijn van de gemeente Rahovec werd reeds hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"1. Zoals weergegeven in A. Feitenrelaas van de beslissing van het CGVS (bijgevoegd als Bijlage 1) behoort appellant tot de Roma minderheid en is zij afkomstig uit Rahovec, Kosovo en heeft zij de Kosovaarse Nationaliteit. Aan appellante werd de mogelijkheid toegekend, om gelet op haar gezondheidssituatie steunmaatregelen te verlenen. Verder begint de CGVS de motivering van afwijzing met het feit dat Kosovo bij KB van 14 december werd vastgesteld als een veilig land.

2. Doch wordt hiermee de problematiek van de Roma-minderheid in Europa en meer specifiek in Kosovo volledig miskend. Dat Kosovo een veilig land is wil niet zeggen dat de rechten van minderheden worden gerespecteerd en dat zij als volwaardige leden kunnen deelnemen aan de Kosovaarse samenleving. De CGVS houdt met deze beslissing onvoldoende rekening met het feit dat appellant tot de grootste etnische minderheidsgroep behoort in Europa. Elke internationale instantie erkent de kwetsbaarheid en de vormen van discriminatie en racisme waarmee deze groep te maken heeft. De verklaringen van appellant zijn dan ook schrijnend.

3. "De Roma-gemeenschap in Europa wordt geconfronteerd met problemen zoals racisme, discriminatie, moeilijkheden om toegang te krijgen tot onderwijs, gezondheidszorg en goede huisvesting."

De EU komt dan ook met een strategisch EU-Kader voor gelijkheid, inclusie en participatie van de Roma. Op 7 oktober 2020 kwam de Commissie met een hervormd en versterkt strategisch EU-kader voor de Roma met drie pijlers: Naast de sociaaleconomische inclusie van gemarginaliseerde Roma moet hierdoor gelijkheid en participatie worden bevorderd, alle Roma moeten de kans krijgen hun volledige potentieel te benutten...

4. Het gebrek aan capaciteit en middelen voor de integratie en hulp aan Roma's in Kosovo zijn al jarenlang het onderwerp van kritiek en bezorgdheid van mensenrechtenorganisaties. De Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen erkent dat de Roma woonachtig in Kosovo geconfronteerd worden met discriminatie. Het EHRM heeft eerder geoordeeld dat discriminatie een grond is van schending van artikel 3 van het EVRM. Het EHRM heeft geoordeeld dat een bevolking die moet leven in omstandigheden die hen vernederen, dat dit het idee van de menselijke waardigheid miskent en dat deze discriminerende behandeling neerkomt op een schending van artikel 3 EVRM.

5. "Uit rapporten blijkt dat Roma die naar Kosovo zijn teruggekeerd, voortdurend worden gediscrimineerd en hun mensenrechten schenden. In een aantal gevallen is discriminatie zo alomtegenwoordig dat ze zich niet als Roma kunnen identificeren, in plaats daarvan gedwongen worden zich te identificeren als Ashkalia of Egyptisch."

6. Dat uit bovenvermelde rapporten weldegelijk blijkt dat het verhaal van appellant geloofwaardig is en dat er voldoende geloof moet worden gehecht aan haar verklaring.

7. Appellante kan gelet op de bovenvermelde situatie onmogelijk klacht indienen bij de politie indien de bevoegde instanties zelf zijn die haar rechten miskennen. Dat er in Kosovo maatregelen worden genomen om politionele autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen, heeft mevrouw niet in levende lijve kunnen ondervinden. Meer nog zij is het slachtoffer van discriminatie en vernedering door de instanties.

8. De EU-commissaris stelt dat:

"Ik wil er geen doekjes om winden ", zegt EU-commissaris Věra Jourová (Waarden). "De uitblijvende integratie van Roma-gemeenschappen in de Europese samenlevingen is een litteken op het geweten" van Europa, vindt ze. Leden van de grootste etnische minderheid van het continent; van wie de meesten in Oost-Europa wonen, leven gemiddeld tien jaar korter dan hun medeburgers. Ze zijn vaker arm, maken hun school niet af en hebben geen baan. En ze worden met de nek aangekeken door hun burens."

9. Verder wordt elke verklaring van appellant in twijfel getrokken, terwijl bovenvermelde internationale organisaties, allemaal melding maken van structurele discriminatie en vernedering van Roma's in Kosovo.

Dit is geen aanduiding van een gebrek aan geloofwaardigheid, integendeel, haar verklaringen worden bevestigd en het bewijst dat de angst voor de maatschappij waarin zij leefde weldegelijk gegrond is. Er is weldegelijk sprake van discriminatie en marginalisatie van Roma in Kosovo. In de motivering wordt zelfs erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn in Kosovo. Hoezo kan appellant dan een vertrouwen hebben in de politie en justitie wanneer de internationale organisaties melding maken van de schrijnende situatie van Roma in Kosovo.

10. De benarde situatie van Appellant kan ook niet los worden gezien van het feit dat zij tot een minderheidsgroep behoort die geconfronteerd wordt met discriminatie en marginalisatie. Nergens in de beslissing wordt rekening gehouden met het feit dat appelland tot een etnische minderheidsgroep behoort wiens rechten manifest worden miskend in haar land van herkomst en de verslagen en rapporten die worden opgemaakt door Amnesty International, de aanbevelingen van het Europese Commissie, en de rechtspraak van het EHRM.

11. De vrees voor haar leven, mocht zij gedwongen moeten terugkeren, is dus weldegelijk gegrond. Tevens wordt gedwongen terugkeer sterk afgeraden.⁷ Appellant leidt bovendien aan aanzienlijke stress door de angst dat zij zou moeten terugkeren naar Kosovo, waar zij voortdurend wordt blootgesteld aan vernederende en onmenselijke behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM. Dit draagt bij tot de verslechtering van haar huidige medische situatie.

12. Uit de aangehaalde rapporten van verschillende internationale instanties blijkt weldegelijk dat Roma van hun rechten onteigend worden en de discriminatie van dien aard is dat het een aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgesteld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. De discriminatie van de Roma-minderheid is zodanig ingrijpend, ingeburgerd en systematisch in Kosovo, dat dit de fundamentele mensenrechten van appelland aantast.

13. Appellant wenst tot slot nog het volgende toe te voegen aan haar verzoek om internationale bescherming: Appellant doet alles wat mogelijk is om ingeburgerd te raken in België en hier een nieuw leven op te bouwen. Gelet op de moeilijkheden en vrees voor vervolging in haar van herkomst en haar precare gezondheidssituatie hoopt Appellant dan ook op een legaal verblijf in België."

2.2. De verzoekende partij legt ter terechtzitting medische documenten neer van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen d.d. 20 oktober 2021.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 22 februari 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Kosovo werd bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst. Voorheen was Kosovo reeds bij koninklijk besluit van 15 december 2019 en bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet als veilig land van herkomst vastgesteld.

In deze wordt een land van herkomst als veilig beschouwd wanneer er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van Conventie van Genève of ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dit wordt bepaald op basis van: de rechtstoestand in het land van herkomst, de toepassing van de rechtsvoorschriften, de algemene politieke omstandigheden, de mate waarin bescherming wordt gegeven tegen vervolging en mishandeling. De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is, stoelt op een reeks informatiebronnen waaronder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, informatie afkomstig van EUAA (het Asielagentschap van de Europese Unie), de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

In casu vertrekt men van het vermoeden dat het in Kosovo veilig is. Er is met andere woorden het vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming geen gegronde vrees voor vervolging heeft en dat er geen reëel risico is op ernstige schade. De verzoeker van internationale bescherming uit de veilige herkomstlanden moet dat vermoeden weerleggen om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut. Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

3.2. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekende partij *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Verzoekende partij toont geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

3.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Verzoekende partij gaat immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de vaststellingen in de bestreden beslissing, doch ze beperkt zich daarentegen louter tot het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen geen dienstig verweer vormt en geenszins van aard is om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij bekritiseert weliswaar op algemene wijze, doch zij slaagt er geenszins in om met concrete en dienstige argumenten afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt vastgesteld dat *“u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen waarmee u en uw zoon werden geconfronteerd, – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

Verzoekende partij gaat immers niet concreet in op, minstens ontkracht noch weerlegt zij de verschillende pertinente vaststellingen en objectieve informatie van de commissaris-generaal vervat in het administratief dossier die laatstgenoemde alzo pertinent doen besluiten. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij in Kosovo nooit klacht heeft ingediend bij de politie naar aanleiding van het incident een viertal maanden voor haar vertrek waarbij zij in het gemeentehuis geslagen en bedreigd zou zijn geweest door

een veiligheidsagent. Het betoog in het verzoekschrift dat “*Appellante kan (...) onmogelijk klacht indienen bij de politie indien de bevoegde instanties zelf zijn die haar rechten miskennen*”, is dan ook niet ernstig, daar het, wat dat incident betreft, geenszins berust op eigen concrete en persoonlijke ervaringen in een poging die gebeurtenis en haar belager in Kosovo bij de Kosovaarse politie aan te klagen. Zoals in de bestreden beslissing meermaals terecht wordt aangehaald, bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in om bescherming te verkrijgen tegen zijn of haar belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt, ook wat het door verzoekende partij beweerde gebrekkige politieoptreden van de politie van Rahovec betreft, uit de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier, waarvan verzoekende partij niet aantoonde dat deze niet (langer) correct zou zijn, dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren uitvoert, er voor elke burger mogelijkheden bestaan om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen, hetgeen kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Uit niets blijkt en verzoekende partij toont niet aan zich hierover te hebben geïnformeerd, laat staan concrete stappen te hebben gezet om het in haar ogen gebrekkige optreden van de politie van Rahovec aan te kaarten en aan te klagen. De argumentatie van de verzoekende partij in het verzoekschrift en ter terechtzitting werpt hoe dan ook geenszins een ander licht op de pertinente motivering in de bestreden beslissing omtrent de nationale beschermingsmogelijkheden in Kosovo, waarbij door de commissaris-generaal terecht wordt opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs kan worden verwacht (eerst) alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uit te putten om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen verzoekende partij, zoals op goede grond wordt vastgesteld, niet heeft gedaan.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat-generaal wel degelijk en afdoende rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekende partij tot de etnische minderheidsgroep van de Roma behoort. Verzoekende partij ontkracht noch weerlegt hetgeen dienaangaande in de beslissing wordt vastgesteld. Ze komt in haar verzoekschrift en te terechtzitting immers niet verder dan, doch beperkt zich hoofdzakelijk tot het herhaaldelijk verwijzen naar algemene informatie, van o.a. Amnesty International, omtrent de problemen waarmee de Roma-gemeenschap in Europa wordt geconfronteerd en de situatie van Roma in Kosovo, die zij als schrijnend aanduidt en waarbij ze meermaals wijst op het feit dat Roma er geconfronteerd worden met discriminatie, racisme, vernederingen en marginalisatie. Een dergelijke algemene, loutere verwijzing naar algemene informatie volstaat op zich echter niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoekende partij laat na concrete op haar persoonlijke situatie betrokken indicaties aan te brengen dat zij persoonlijk in Kosovo een risico op vervolging of ernstige schade loopt of dat zij in geval van moeilijkheden geen beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar zij echter in gebreke blijft.

De Raad benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht en beoordeeld, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Elk verzoek dient, zoals bepaald in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt, en/of het hem/haar aan nationale beschermingsmogelijkheden ontbeert.

In zoverre er in het verzoekschrift op wordt gewezen dat verzoekende partij al het mogelijke doet om ingeburgerd te geraken in België en hier een nieuw leven op te bouwen, wijzigt dit niets aan hetgeen voorafgaat. Integratie in België houdt immers geen verband met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in het land van herkomst, en is bijgevolg niet relevant in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Het heeft geen uitstaans met de beoordeling van verzoekende partij haar situatie in Kosovo en kan dus ook niet weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Uit niets blijkt dat er heden in Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In de mate dat verzoekende partij verwijst naar (een schending van) artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij medische documenten neer. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij medisch behandeld wordt in België. Ze werd immers van 19 oktober 2021 tot 20 oktober 2021 opgenomen in het Universitair Ziekenhuis te Antwerpen. De verzoekende partij haalt echter geen elementen aan die aantonen dat zij om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie geen toegang zou hebben tot of gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Kosovo of dat haar in Kosovo opzettelijk medische zorg zullen geweigerd worden.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.4. De verzoekende partij heeft geen substantiële redenen opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

3.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS